

Prima instanță: Jud. Căușeni (jud. I. Țonov)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, N. Simciuc, Iu. Cotruță)

Î N C H E I E R E

20 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Oleg Sternioală, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Ais Trans Service”, prin intermediul avocatului Ceban Vasile,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Ais Trans Service” împotriva Serviciului Vamal Bender cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2017, prin care a fost respinsă cererea de apel declarată de Societatea cu Răspundere Limitată „Ais Trans Service” și menținută hotărârea Judecătoriei Căușeni din 31 martie 2016,

c o n s t a t ă :

La 28 decembrie 2015, Societatea cu Răspundere Limitată „Ais Trans Service” s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată către Serviciul Vamal Bender privind contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a menționat că în rezultatul reverificării declarației vamale nr. 150612197 din 25 aprilie 2014 Biroul Vamal Bender a întocmit procesul-verbal nr. 13/4 din 30 noiembrie 2015 prin care s-a efectuat recalculul drepturilor de import TV- 9 446, 55 lei. TVA- 51 966, 02 lei, penalitatea- 7410, 42.

Consideră procesul-verbal specificat ca fiind neîntemeiat și ilegal care urmează a fi anulat din motiv că la 01 august 2014 prin ordinul directorului Societății cu Răspundere Limitată „Ais Trans Service” a fost anulat contractul de închiriere a proprietății nr. 119 din 30 iulie 2014 și întocmit acordul suplimentar nr. 1 din 01 august 2014 la contractul de parteneriat simplu nr. 01/07 din 01 iulie 2013 prin care a transmis ca contribuție la cauza comună către Societatea cu Răspundere Limitată „Ancotrans-Grup” autocamionul „Renault Magnum E-Tech” cu nr. de înmatriculare BE AE 673 și remorca pentru transportul mărfurilor de model „Van Hool 2K0018AA” cu nr. de înmatriculare BE AA 609.

Afirmă că prin certificatul nr. 21 din 17 noiembrie 2015 Societatea cu Răspundere Limitată „Ancotrans-Grup” a confirmat faptul că în perioada fiscală 2014-2015 careva achitări cu Societatea cu Răspundere Limitată „Ais Trans Service” nu au fost efectuate.

Susține că potrivit contului de evidență contabilă nr. 123 „mijloace fixe” al Societății cu Răspundere Limitată „Ais Trans Service” mijlocul de transport și remorca menționată mai sus se afla în componența capitalului social al societății reclamante.

Declară că prin actele menționate se confirmă că autocamionul și remorca pentru transportul mărfurilor nu au fost transmise în arendă Societății cu Răspundere Limitată „Ancotrans-Grup”. Astfel, consideră că concluzia Biroului Vamal Bender cu privire la nerespectarea prevederilor art. 103 alin.(1) pct. 29 din Cod Fiscal nu corespunde circumstanțelor de fapt și documentelor prezentate.

Relevă că Biroul Vamal Bender la întocmirea procesului-verbal contestat s-a bazat doar pe interpretarea și aplicarea subiectivă a cerințelor legislației în domeniu, cu examinarea subiectivă și tendențioasă asupra cazului în detrimentul reclamantului.

Cere reclamantul anularea procesului-verbal nr. 13/4 din 30 noiembrie 2015 întocmit de Biroul Vamal Bender; obligarea pârâtului să nu creeze impedimente Societății cu Răspundere Limitată „Ais Trans Service” la exercitarea activității de întreprinzător.

Prin hotărârea Judecătorei Căușeni din 31 martie 2016 cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Ais Trans Service” împotriva Biroului Vamal Bender cu privire la anularea procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 13/4 din 30 noiembrie 2015 a fost respinsă.

Capătul de cerere cu privire la contestarea deciziei de regularizare nr. 128 din 15 decembrie 2015 prin care s-a dispus încasarea de la societatea reclamantă a taxei vamale în sumă de 9 446, 55 lei, taxei pe valoare adăugată în sumă de 51 966, 02 lei și clauzei penale în mărime de 7 637, 96 a fost scos de pe rol.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2017 a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Ais Trans Service” și menținută hotărârea primei instanțe din 31 martie 2016.

La data de 03 iulie 2017 Societatea cu Răspundere Limitată „Ais Trans Service”, prin intermediul avocatului Ceban Vasile a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a menționat că atât de instanța de fond, cât și cea de apel flagrant au fost încălcate cerințele art. 202/9 alin.(6) Cod Vamal.

Susține că instanțele inferioare a ignorat probele din materialele dosarului, dându-le o interpretare tendențioasă, fără a se referi și la alte circumstanțe ce au importanță pentru cauză și care au fost omise.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 12 mai 2017 (f.d.152), cât și faptul că la materialele cauzei lipsesc careva probe ce ar demonstra momentul comunicării acesteia, recursul declarat la data de 03 iulie 2017, se consideră depus în termen (f.d.154-157).

La data de 27 iulie 2017, în adresa intimatului a fost expediată pentru cunoștință copia recursului cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Însă, intimatul Serviciul Vamal Bender nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În acest sens CEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut.

Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de

admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39). 6

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Ais Trans Service”, prin intermediul avocatului Ceban Vasile, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Ais Trans Service”, prin intermediul avocatului Ceban Vasile, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu